

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția I civilă

Decizia nr. 1826/2019

Ședința publică din data de 17 octombrie 2019

Asupra conflictului negativ de față, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la 26 septembrie 2018 pe rolul Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin, reclamantul A., în contradictoriu cu pârâta B., a solicitat instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să dispună, în principal, desfacerea căsătoriei din culpa comună a ambilor soți.

Prin Sentința civilă nr. 227 din 31 ianuarie 2019 pronunțată de Judecătoria Drobeta-Turnu Severin, a fost admisă excepția necompetenței teritoriale și s-a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Reșița.

Potrivit art. 915 alin. (1) C. proc. civ., cererea de divorț este de competența judecătoriei în circumscripția căreia se află cea din urmă locuință comună a soților. Dacă soții nu au avut locuință comună sau dacă niciunul dintre soți nu mai locuiește în circumscripția judecătoriei în care se află cea din urmă locuință comună, judecătoria competentă este aceea în circumscripția căreia își are locuința pârâtul, iar când pârâtul nu are locuința în țară și instanțele române sunt competente internațional, este competentă judecătoria în circumscripția căreia își are locuința reclamantul.

Reținând că în cauză s-a făcut dovada că la momentul introducerii cererii de chemare în judecată părțile nu mai locuiesc la ultimul domiciliu comun din Drobeta-Turnu Severin, iar pârâta locuiește în Reșița, județul Caraș-Severin, instanța a admis excepția necompetenței teritoriale și a declinat cauza Judecătoriei Reșița - instanța de la domiciliul pârâtei.

Investită prin declinare, Judecătoria Reșița a pronunțat Sentința nr. 795 din 16 aprilie 2019 prin care a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin, a constatat ivit conflictul negativ de competență și a sesizat Înalta Curte în vederea pronunțării regulatorului de competență.

În motivarea hotărârii pronunțate, instanța a reținut incidența tezei I din art. 915 alin. (1) C. proc. civ., competența de soluționare a cauzei aparținând Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin, în circumscripția căreia se află ultimul domiciliu comun al părților, astfel cum a reieșit din concluziile acestora.

Cu privire la conflictul negativ de competență, cu a cărui judecată a fost legal sesizată în temeiul art. 133 pct. 2, raportat la art. 135 alin. (1) C. proc. civ., Înalta Curte reține următoarele:

În stabilirea competenței de soluționare a litigiului, ambele instanțe aflate în conflict s-au raportat la dispozițiile art. 915 C. proc. civ. Aspectul care a generat ivirea conflictului negativ de competență îl reprezintă aprecierile diferite ale celor două instanțe cu privire la locuința părților.

Astfel, Judecătoria Drobeta-Turnu Severin a reținut că la momentul introducerii cererii de chemare în judecată părțile nu mai locuiau la ultimul domiciliu comun din Drobeta-Turnu Severin, și având în vedere că domiciliul pârâtei se află în Reșița, județul Caraș-Severin, a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Reșița, în timp ce Judecătoria Reșița, având în vedere concluziile părților prezente în fața instanței, a constatat că reclamantul are încă locuința la ultimul domiciliu comun în Drobeta-Turnu Severin și a declinat competența în favoarea Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin.

Potrivit dispozițiilor art. 915 alin. (1) C. proc. civ., cererea de divorț este de competența judecătoriei în circumscripția căreia se află cea din urmă locuință comună a soților. Dacă soții nu au avut locuință comună sau dacă niciunul dintre soți nu mai locuiește în circumscripția judecătoriei în care se află cea din urmă locuință comună, judecătoria competentă este aceea în circumscripția căreia își

are locuința pârâtului, iar când pârâtul nu are locuința în țară și instanțele române sunt competente internațional, este competentă judecătoria în circumscripția căreia își are locuința reclamantul.

Competența prevăzută de art. 915 C. proc. civ. nu are un caracter facultativ, ci absolut, reclamantul neavând un drept de opțiune între instanțele menționate în cadrul acestui articol, ci fiind obligat să aleagă instanța competentă în funcție de ordinea prevăzută de text.

Așadar, în materie de divorț, competența teritorială aparține instanței în circumscripția căreia se află cea din urmă locuință comună a soților, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ două condiții, respectiv cei doi soți să fi avut o locuință comună și cel puțin unul dintre soți să mai locuiască în circumscripția respectivei instanțe.

Se reține că noțiunea de "locuință" trebuie înțeleasă ca element de identificare al persoanei fizice, interesând adresa unde persoana locuiește efectiv și nu locuința statornică și principală. Altfel spus, ceea ce are relevanță în stabilirea competenței teritoriale în această materie este locuința faptică, iar nu domiciliul înscris în cartea de identitate.

Din susținerile părților, a rezultat că la data înregistrării cererii de chemare în judecată reclamantul (șofer de tir) revenise în România și locuia în Drobeta-Turnu Severin, iar pârâta locuia de 7 - 8 ani în Reșița. De asemenea, din declarațiile părților a reieșit că ultimul domiciliu comun al soților a fost în Drobeta-Turnu Severin.

Pentru a se reține că Judecătoria Drobeta-Turnu Severin este competentă a soluționa prezentul litigiu trebuie îndeplinită și condiția ca locuința cel puțin a unuia dintre soți să fie în circumscripția judecătorei în care se află ultima locuință comună a soților, condiție care în cauză este îndeplinită, la acea adresă locuind în prezent reclamantul A.

Astfel, se constată că la data demarării litigiului, 26 septembrie 2018, reclamantul locuia în circumscripția judecătorei în care s-a aflat cea din urmă locuință comună a soților, respectiv în Drobeta-Turnu Severin.

În această situație, incidentă în cauză este ipoteza reglementată de art. 915 alin. (1) prima teză C. proc. civ., care are în vedere împrejurarea ca, la data sesizării instanței, cel puțin unul dintre soți să mai locuiască în circumscripția instanței în care se află cea din urmă locuință a soților.

Prin urmare, competența de soluționare a cererii de chemare în judecată revine instanței în circumscripția căreia s-a aflat cea din urmă locuință comună a soților, locuință unde reclamantul își are încă domiciliul.

Față de cele anterior arătate, în aplicarea dispozițiilor art. 915 alin. (1) C. proc. civ., Înalta Curte va stabili competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătorei Drobeta-Turnu Severin.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Stabilește competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătorei Drobeta-Turnu Severin.

Definitivă.